

عنوان مقاله:

اثربخشی آموزش خود مدیریتی مبتنی بر درمان شناختی رفتاری گروهی بر کیفیت زندگی بزرگسالان مبتلا به سندرم متابولیک: یک کارآزمایی بالینی تصادفی

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 31، شماره 197 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

علی دلشاد نوقابی - PhD Candidate in Health Psychology, Department of Psychology, Torbat-e Jam Branch, Islamic Azad University, Torbat-e Jam, Iran
Instructor, Social Development and Health Promotion Research Center, Gonabad University of Medical Sciences, Gonabad, Iran

محمدحسین بیاضی - Assistant Professor, Department of Psychology, Torbat-e Jam Branch, Islamic Azad University, Torbat-e Jam, Iran

علیرضا رجایی - Associate Professor, Department of Psychology, Torbat-e Jam Branch, Islamic Azad University, Torbat-e Jam, Iran

فاطمه محمدزاده - Assistant Professor, Department of Epidemiology and Biostatistics, School of Health, Social Development and Health Promotion Research Center, Gonabad University of Medical Sciences, Gonabad, Iran

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: افزایش کیفیت زندگی، از اهداف مراقبت و پیشگیری از بروز بیماری های مزمن مانند سندرم متابولیک است. این مطالعه با هدف تعیین تاثیر آموزش خودمدیریتی مبتنی بر درمان شناختی رفتاری گروهی بر کیفیت زندگی بزرگسالان مبتلا به سندرم متابولیک انجام شد. مواد و روش ها: این مطالعه کارآزمایی بالینی تصادفی شده در سال ۱۳۹۸ انجام شد. تعداد ۸۰ بزرگسال مبتلا به سندرم متابولیک انتخاب و با روش بلوک های جایگشتی به دو گروه ۴۰ نفره مداخله و کنترل تقسیم شدند. داده ها با پرسشنامه کیفیت زندگی سازمان بهداشت جهانی (WHOQOL-BREF) قبل از مداخله و سه ماه بعد از پایان مداخله گردآوری شد. آموزش مداخلات خودمدیریتی مبتنی بر درمان شناختی رفتاری طی ۸ جلسه ۹۰ دقیقه ای به صورت دو بار در هفته اجرا شد و گروه کنترل فقط مراقبت های روتین را دریافت کردند. داده ها با آمار توصیفی و آزمون های کای اسکور، تی مستقل و تحلیل کوواریانس تجزیه و تحلیل شدند. یافته ها: میانگین کیفیت زندگی کل و همچنین ابعاد سلامت جسمی، سلامت روانی و روابط اجتماعی در گروه آموزش خودمدیریتی در پیش آزمون به ترتیب $18/5 \pm 14/42$ ، $32/9 \pm 53/45$ ، $44/7 \pm 38/40$ و $32/43 \pm 43/6$ بود که بعد از مداخله به طور معنی داری به $23/7 \pm 38/56$ ، $35/13 \pm 22/71$ ، $56/8 \pm 29/65$ و $76/48 \pm 95/6$ افزایش یافت ($P < 0.01$)، اما در بعد سلامت محیط قبل و بعد از مداخله تفاوت معنی داری مشاهده نشد ($P = 0.345$). در گروه کنترل تفاوت معنی داری در پیش آزمون و پس آزمون در نمرات کیفیت زندگی و ابعاد آن دیده نشد ($P = 0.05$).

کلمات کلیدی:

self-management, cognitive behavioral therapy, quality of life, metabolic syndrome
خودمدیریتی، درمان شناختی رفتاری، کیفیت زندگی، سندرم متابولیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1785184>

